

III Księga Machabejska

Глава 5

1. Тоді з великою впертістю наповнившись люті і жовчі до всього непорушний, прикликавши Ермона, що над слонами, 2. наказав на наступний день достатніми пригорщами ливанського плоду і численним незмішаним вином напоїти всіх слонів, яких числом було п'ятдесят, і, розлютивши необмеженою подачею напиту, випроводити на зустріч на смерть юдеям. 3. А приказавши це, повернувся, бо зібрав на бенкет дуже багато друзів і війська, що ненавиділи юдеїв. 4. А Ермон начальник слонів ревно виконував приказане. 5. А ті, що служили при цих, вийшовши ввечорі, вязали руки нещасних, а остаточно прикріплювали їх для безпеки вночі, думаючи, що племя разом одержить остаточною загибелю. 6. Народом здавалося, що юдеї оставлені без всякої помочі, тому що вони звідусіль були охоплені бідом з кайданами. 7. Вони всі зі слезами благаючи прикликували Вседержителя Господа, і всякою силою Того, що володіє, їхнього милосердного Бога і Батька, голосом, який тяжко спинити, 8. щоб змінив їхнє несправедне рішення, і спас їх славною появою від тієї готової загибелі, що при ногах. 9. Отже їхня ревна молитва ішла до неба. 10. А Ермон безмірно напоївши вином слонів повних всякої розлюченості і оп'янілих від ливанського плоду, вранці прийшов до двору, щоб про це сповістити цареві. 11. А (Бог) наслав на царя часть сну, гарне творіння від вічного часу, що в ночі і дні подається Тим, Хто всіх обдаровує, кому лиш Він захоче, 12. і він був охоплений солодким і глибоким (сном) через діяння Владики, а беззаконний замисл зовсім був опрокинений, а незмінне рішення зовсім не встоялося. 13. А юдеї, уникнувши вказану годину, оспівували свого святого Бога і знову благали Того, що міняється на добро, показати гордим народам силу Його славної руки. 14. Вже близько до половини десятої години той, що був наставлений над запрошеними, бачачи, що запрошені зібрані, ввійшовши, доторкнувся до царя. 15. І ледве розбудивши, вказав, що час бенкету минув, і про це держав мову. 16. Цар подумавши над цим і повернувшись до пиття, приказав щоб ті, що прийшли на бенкет, сіли напроти нього. 17. І як це сталося, радив їм передати себе до пирування, щоб цю часть бенкету ще з більшою радістю в веселості розтягнути. 18. А як довго протягнулася розмова, цар піславши по Ермона з гіркою погрозою випитував, через що юдеї в цьому дні оставилися живими. 19. А як він показав, що ще вночі привів приказане до завершення, і як друзі йому посвідчили, 20. охоплений озвірінням гіршим від Фаларіда він сказав, що через сьогоднішній сон вони одержали ласку, а незмінно на наступний день так само приготує слонів для вигублення безбожних юдеїв. 21. А як промовив цар, всі присутні радо з веселістю разом заспівавши, кожний пішов до власного дому. 22. І не так для сну вжили час ночі, як на те, щоб всіляко вигадати кари для тих, що вважалися в біді. 23. А зразу вранці як півень запіяв, і Ермон, озброївши звірів, провадив в великій колоні. 24. А те множество, що в місті, зібралось щоб глядіти на мучення, з

нетерпінням очікуючи ранок. **25.** А юдеї, томущо були без часті часу, при останнім подиху, держачи руки до неба з засмученими членами багатослізною молитвою прохали великого Бога, щоб знову їм зразу поміг. **26.** Як ще не розсілися лучі сонця, і як цар приймав друзів, Ермон ставши, кликав до виходу, показуючи, що бажання царя виконане. **27.** А як він одержав (поклик) і був здивований незвичним (закликом) виходити, охоплений повним незнанням випитував, що це за діло, для якого він це швидко має робити. **28.** Це було діло Того, що всім володіє, Бога, що в ум вклав забуття того, що він раніше задумав. **29.** Ермон і всі друзі показували, що звірі і сили готові, царю, за твоїм пильним приказом. **30.** А він за слова сповнившись тяжкою люттю, через боже передбачення, щоб розбити весь його помисл, поглянувши з погрозою, сказав: **31.** Якщо б були родичі, чи діти, цих я приготував би на обильний бенкет для диких звірів замість юдеїв, що невинні переді мною, і які моїм пращурам постійно виявили повну певну надію. **32.** Якщо б не задля любові в вихованню і потреби, замість них ти позбувся б життя. **33.** Так Ермон одержав неочікувану, небезпечну погрозу і змінився на виду і на лиці. **34.** А друзі зі смутком відходячи по одному, відпустили зібраних, кожного до власного діла. **35.** Юдеї ж, почувши про те, що від царя (вийшло), вихваляли об'явленого Бога Господа, Царя царів і Його поміч, яку вони одержали. **36.** А за цими звичаями цар зібравши весь збір, заохочував повернутися до радості. **37.** І прикликавши Ермона, сказав з погрозою: Скільки разів тобі треба про це приказувати, нещасний? **38.** Ще й тепер озброй слонів на завтра на вигублення юдеїв. **39.** А ті з родичів, що сиділи, дивуючись його змінному уму, сказали так: **40.** Доки, царю, нас випробовуєш як безсловесних, приказуючи вже втретє їх погубити і знову на ділі зміною усуваючи твій приказ? **41.** Через це місто від очікування кипить і вже наповнилося народами і є в великій небезпеці бути пограбованим. **42.** Цар на це сповнившись безслівности, сам в усьому як Фалар, і за ніщо вважаючи ту перемену душі, що в ньому сталася для збереження юдеїв, сильно поклявся досконалою клятвою їх незмінно післати до аду, побитих колінами і ногами звірів, **43.** і воювати проти Юдеї, швидко зробити її розтоптанною огнем і списом, і для нас невіддільний їхній храм скинути до землі огнем, швидко на весь час поставити пустим від тих жертв, що там довершуються. **44.** Тоді радіючи, друзі й родичі розійшовшись з вірою заповіли силам в найдогідніших місцях міста (бути) на сторожі. **45.** А начальник слонів, згідно з тим як той сказав, довівши звірів прямо до стану божевілья достатніми напоями вина з ливаном, прикрасивши страшними приладами, **46.** при ранці, як в місті вже зібралися безчисленні множества при стадіоні, ввійшовши до двору заохочував царя до того, що має статися. **47.** А безбожний наповнивши ум великою злістю, всією силою з звірами вибіг, бажаючи незмінним серцем і зіницями очей оглядати страшну і нещасну раніше назначену погибіль. **48.** Як юдеї побачили порошок походу і чули великий крик, коли слоні виходили з брами, і тієї озброєної сили і множества, що виходила, **49.** вважаючи, що це є остання хвилина життя, кінець болючого очікування, повернувшись до співчуття і стогонів, цілували один одного,

обнімаючись з кривими, падаючи на шиї родичі дітям, і матері дочкам, а інші маючи при грудях новонароджених дітей, востаннє годуючи молоком, **50.** не лише, але й знаючи ті помочі з неба, що перед ними сталися, швидко однодушно кинувшись на (землю) і відлучуючи дітей від грудей, **51.** вони закричали дуже великим голосом, прохаючи Володаря всіх сил, щоб змилосердився з появою до них, що вже стоять при брамах аду.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса